

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝΔΟΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙ' ΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΛΟΓΟΙ ΙΤΑΛΟΥ

Ὅπως τὰ ἄτομα οὕτω καὶ τὰ ἔθνη πρόπει νὰ κρίνῃται κατὰ τὸ μέτρον τῶν πράξεων τῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δι' ἐν ἄτομον εἶναι ἀρπαγή, κλοπή ἢ πράξις ἄλλῃ ληστρικῇ, ἀφίνει ἐπὶ τοῦ μετώπου του στίγμα, ὑποβιβάζον ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐλαττώνον ἢ ἐκμηδενίζον τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς τιμῆς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ ἔθνη. Ἀνάλογος ἐθνικὴ πράξις τὰ στιγματίζει ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον ὅσον μεγάλα ἢ ἰσχυρὰ καὶ ἂν εἶναι, βεβαίως δὲ οἱ ἀνῆκοντες εἰς αὐτά, καὶ ἂν ἐπέκριναν ἢ κατεδίκασαν τῶν κυβερνητῶν τῶν τὴν ἀδικον πράξιν, συμμετέχουσι τῆς εὐθύνης καὶ κύπτουσιν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ αἰσχους της.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὴν θλίψιν καὶ τὴν συντριβὴν, μεθ' ἧς εὐγενὲς τῆς Ἰταλίας τέκνον καὶ διαπρεπὴς αὐτῆς πολίτης μᾶς ὠμίλει ποτὲ περὶ μιᾶς παλαιότερας σελίδος τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος του.

— Ἐχετε δίκαιον, μᾶς ἔλεγε, ν' ἀγαπάτε τοὺς Ἰταλοὺς, διότι καὶ ἡμεῖς εὐχρινῶς σᾶς ἀγαπῶμεν. Ἄλλ' ἂν σεῖς ἐξ ἀβρότητας ἀποσιωπάτε τὴν ἐντροπὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις κηλιδώνει τὸν ἐθνικὸν ἐγωισμόν μας, ἡμεῖς οὐδένα λόγον ἔχομεν νὰ μὴ ἐκφράζωμεν ἐπὶ ταύτῃ καὶ λύπην καὶ ταπείνωσιν. Εἶπε καὶ ἐπανελάβε τὰ ἐξῆς, ἅτινα προκειμένου περὶ Ἀβυσσηνίας εἶχε διακηρύξει τότε ὁ λόρδος Νάπιερ: « Ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡ Ἰταλία, ἡ ἐπὶ τσαῦτα ἔτη στενάζουσα ὑπὸ ξένον ζυγόν, ἧς τὰ παθήματα καὶ αἱ θλίψεις ἐφείλκυσαν τὴν συμπάθειαν πασῶν τῶν ἐλευθέρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, θὰ καθίστατο τυράννος ἢ θὰ ἐξετίθετο εἰς τὸν κίνδυνον τῆς καταστροφῆς τοῦ μότου ἐν Ἀφρικῇ χριστιανικοῦ κράτους ».

— Τὸ ράπισμα τοῦτο, προσέθηκε, τὸ ὁποῖον εἶναι διακαϊότατον, νομίζω ὅτι μοῦ φλογίζει τὴν παρειάν. Καὶ δὲν τὸ νομίζω μόνον ἐγώ. Μυριάδες Ἰταλῶν τὸ αἰσθάνονται.

Κατέληξε δὲ διὰ τῶν ἐξῆς, ἅτινα καὶ πάντοτε μὲν καὶ τώρα ἰδίως εἶναι ἀξία ἀπομνημονεύσεως.

— Εὐτυχεῖς σεῖς οἱ Ἕλληνες. Εἰς τὴν αἰωνόβιον ζωὴν σᾶς, παρ' ὅλα τὰ παθήματα καὶ τὰς δοκιμασίας σας, παρ' ὅλας τὰς ἐχθρότητας καὶ τὰς ἐπιβουλάς, αἵτινες θὰ ἡδύναντο νὰ κάμψωσι τὸν χαρακτῆρα σας, οὐδέποτε παρεξηκλίνατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς δικαιοσύνης. Οὐδένα ποτὲ ἡδίκησατε καὶ δι' οὐδεμίαν σας ἐνέργειαν ἐκλίνατέ ποτε ἐντροπιασμένοι τὰ μέτωπα. Εὐτυχεῖς σεῖς, οἱ μόνον δικαιούμενοι μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου νὰ ὑψώνετε ὑπερήφανον τὴν κεφαλὴν ὅταν λέγετε—Εἴμεθα Ἕλληνες!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου

Λουκᾶ ιη' (10—14)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἰς Φαρισαῖος² καὶ ὁ ἕτερος τελώνης· ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς⁴ πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοὶ ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω⁵ δις⁶ τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ⁸ πάντα ὅσα κτῶμαι. καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν⁷ ἑστώς, οὐκ ᾔθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι⁹ τῷ ἁμαρτωλῷ· λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος¹⁰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος¹⁰· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ἀ ν έ β η σ α ν διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ. 2) Φ α ρ ι σ α ῖ ο ς = ἡ τάξις αὕτη τῶν Ἰουδαίων ἐλογίζετο ὑπὸ τε αὐτῶν τούτων καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἄγιοι, μηδεμίαν κατὰ τύπους παραβαίνοντες ἐντολήν, ἀλλὰ κατὰ γράμμα πιστοὶ τηροῦν τοῦ νόμου. 3) Τ ε λ ῶ ν η ς = ἡ τάξις αὕτη ἔργων ἔχουσα τὴν εἰσπραξὴν τῶν φόρων, οὗς ἀκανονίστως ἐπέβαλεν ἡ Ῥωμαϊκὴ πολιτεία, ἐθεωρεῖτο διαπραχτούσα πολλὰς ἀδικίας καὶ κατ' ἐσχολὴν ἁμαρτωλὴ καὶ εὐσεβεῖς πολλοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. 4) Σ τ α θ ε ῖ ς π ρ ο σ ε υ χ ῶ μ ε ν = λαβὼν στάσιν προσευχομένου διανοητικῶς. 5) Δ ῖ ς τ ο ῦ Σ α β ῶ τ ο υ = τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Φαρισαῖοι ἐνήστευον δευτέραν καὶ Πέμπτην, νηστείαν ἰδιωτικὴν ἐντελῶς. 6) Ἀ πο δ ε κα τ ῶ = πληρῶν τὴν δεχότῃ πάντων τῶν εἰσοδημάτων· ἀναφέρει δὲ τὴν νηστείαν καὶ τὸν ἀποδεκατισμὸν ὡς πράξεις τελειότητος ἀξίας ἀντιμισθίας. 7) Μ α κ ρ ὸ θ ε ν ἑ σ τ ῶ ς = δὲν ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὸ ἱερὸν συνασθάνομενος τὴν ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀδεήτητα. 8) Ἰ λ ᾶ σ θ ῇ τ ῖ μ ο υ = ἴλεως, συμπάθης γενοῦ μοι, συγγνωθὲ μοι. 9) Δ ῖ κ α ῖ ω μ ῖ ν ο ς = δίκαιος γινόμενος διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. 10) Ἡ ἑ κ ε ῖ ν ο ς = ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Ἐκ τῆς Β' πρὸς Κορινθίους Δ, 6—15

Ἐπὶ τῇ αὐρίῳ ἀγομένη ἐορτῇ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Εὐθυμίου ἀναγιγνώσκεται ἐκ τῆς Β' πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς ἡ περικοπὴ ἐκείνη, ἐν ἧ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὑποδεικνύει τὰ μέγιστα ἀποτελέσματα τῶν θλίψεων καὶ στενοχωριῶν τοῦ παρόντος βίου, ὅταν ταῦτα, ὡς στατὰται τις πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν σκοπὸν κατευθυνόμενος τῆς κηλικίας του τελειώσῃ, τῆς νεκρώσεως καὶ θανατώσεως τῆς θνητῆς σαρκὸς, πρὸς ἀνάστασιν εἰς τὴν μέλλουσαν αἰώνιον ζωὴν. Ταῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος, ἀπεργὰς ἐπονομασθεὶς διὰ τοὺς μεγάλους αὐτοῦ ἀσκητικούς ἀγῶνας καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δράσιν. Γεννηθεὶς ἐν Μεσσηνίᾳ, τῆς Ἀρμενίας τῇ 376, μετέβη τῇ 406 εἰς Παλαιστίνην, ἐνθα

εγένετο ιδρυτής της φερωνύμου και περιωνύμου Λαύρας και πολλών άλλων Μοναστηρίων. Διέδωκε τὸν Χριστιανισμόν εἰς τοὺς σκηνίτας Ἀραβίας, συγκεντρῶσας περὶ ἑαυτὸν πληθὺς ζηλωτῶν ἀνδρῶν καὶ ἀναδείξας περιφανεῖς τῆς Ἐκκλησίας λειτουργούς. Κατὰ δὲ τὰς μεγάλας τοῦ Μονοφυσιτικοῦ ταραχὰς ἐργάσθη ὑπὲρ τῆς ὁρθοδόξιας, πρὸς τὴν ὁποίαν εἴλκυσε καὶ τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ διακένουσαν τότε ἐξόριστον Βασιλίδαν Εὐδοκίαν ἀτυχῆ σύζυγον τοῦ Αυτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. Ἐπειδὴ ἡ Πουλχερία ἀντίπαλος τῆς Εὐδοκίας, ὑπεστήριξε τὴν ὁρθοδόξιαν ἡ Εὐδοκία ἀνέλαθεν ἐκθύμως τὴν ὑποστήριξιν τῶν Μονοφυσιτῶν, παρὰ πλανηθεῖσα. Ὁ ἅγιος Εὐθύμιος ἐπεισεν αὐτὴν ἵνα ἐγκαταλιποῦσα τοὺς αἰρετικούς παρὰσχῇ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς τὴν ὁρθοδόξιαν, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ἐτελεύτησε δὲ ὁ ἅγιος Εὐθύμιος τῇ 20 Ἰανουαρίου 473, μετὰ μακρὰν καὶ πολυμερεστάτην ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας δράσιν, ἥτις κατέστησεν αὐτὸν ἑνδοξόν. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἀποστολικὴν περικοπὴν καὶ τὴν ἐν αὐτῇ διδασκαλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐδίδασκεν ὅτι ἡ μοναχικὴ ἀσκησις εἶναι μέσον πρὸς σωτηρίαν, ὅθεν ὁ μοναχὸς ἀδιαλείπτως πρέπει νὰ μεριμνᾷ καὶ ἀγρυπνῇ περὶ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας. Ἀπομακρυνόμενος τοῦ κόσμου πρέπει νὰ ὑποτάσσῃ ἑαυτὸν ὑπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ὑπακοῆς, ἀποβάλλων τὴν αὐθαίρετον βούλησιν. Ἀριστος δὲ τρόπος παρακολουθήσεως ἑαυτοῦ καὶ αὐτομερίμνης εἶναι ἡ μνήμη τοῦ θανάτου καὶ τῆς μελλούσης ἀνταποδόσεως, ἡ διηνεκὴς ἐργασία καὶ χειροτεχνία. Περισσότερον τῶν λοιπῶν πρέπει νὰ ἐργάζωνται οἱ νεαροὶ τὴν ἡλικίαν μοναχοί, οἱ σφοδρότεροι ἔχοντες τὰ πάθη, τῆς φυσικῆς χειροτεχνίας καὶ ἐργασίας ὑπόδειγμα ἔχοντες τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ὅστις διὰ τῆς χειροτεχνικῆς του ἐργασίας συνετήρει καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνεργάτας του. Ἀποπὼν εἶναι οἱ μὲν ἐν τῷ κόσμῳ νὰ ἐργάζωνται πρὸς διατροφήν καὶ συζύγων καὶ τέκνων, πρὸς ἀποτίσιν φόρων, πρὸς βοήθειαν τῶν πτωχῶν, οἱ δὲ μοναχοὶ νὰ τρώγῃσι τοὺς ἀλλοτρίους μόχθους καὶ νὰ μὴ μεταδίδωσιν εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς κάρπους τῶν ἰδίων χειρῶν.

Τοιαῦτα τινα ἐδίδασκεν ὁ ἅγιος Εὐθύμιος, αὐτὸς ἐφαρμόζων ἔργῳ τὰ διδασκόμενα. Ἀναμφιβόλως δὲ ὁ μοναχικὸς βίος, ὅστις παρέσχεν εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος μεγάλας ἐκδηλώσεις καταστάσας τὰ Μοναστήρια ἐστίας τῶν γραμμάτων, ἀκροπόλεις τῆς ἐλευθερίας, κέντρα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς καὶ κινήσεως, δύναται καὶ πάλιν νὰ προσφέρῃ πολυτίμους υπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος, καταλλήλως διαρρυθμιζόμενος καὶ προσαρμοζόμενος οὐ μόνον πρὸς τὸν ὑψίστον σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς τῆς κοινωνίας ἀνάγκας. Διότι ὁ μοναχός, δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι σώζει ἑαυτὸν μόνον ἀπομακρυνόμενος τοῦ κόσμου ἀλλὰ σώζει τῷ ὄντι ἑαυτὸν ὅταν τελειοποιῶν ἑαυτὸν ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προκοπῆς τῆς κοινωνίας. Πρέπει ν' ἀποβαίνειν πράγων τοιαύτης προκοπῆς διὰ κατὰλλήλου δράσεως, ἐν ᾗ νὰ εὕρῃ καὶ τὴν πλήρωσιν τοῦ ἀληθοῦς σκοποῦ τοῦ μοναχικοῦ βίου.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΟ ΜΥΡΟΛΟΓΙ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ

Τρία πουλιά ἀπ' τὴν Πρέβεζα δι βῆκανε στὴν Πάργα. Τὸνα κυττάει τὴν ξενιτιά, τάλλο τὸν Ἀι-Γιάννη, Τὸ τρίτο, τὸ καλύτερο μοιρολογὴ καὶ λέει:
— Πάργα, Τούρκια σὲ πλάκωσε, Τούρκια σὲ τρίγυριζε! Δὲν ἔρχεται γιὰ πόλεμο, μὲ προδοσιὰ σὲ παίρνει! Βεζύρης δὲν σὲ νίκησε, μὲ τὰ πολλὰ τάσκερία! Ἐφυγαν Τούρκοι σὰ λαοὶ τὸ Παργιανὸ τουφέκι! Κι' οἱ λιάνηδες δὲν ἤθελαν νὰ ῥοῦθ' νὰ πολεμήσουν. Πίχες λεβέντες σὰ θεοὶ, γυναῖκες ἀντρεωμένες, Ποῦτρωγαν βόλια γιὰ ψωμί, μπαρούτι γιὰ προσφάγι.

Τὰσπρα 'πουλῶσαν τὸ Χριστό, τὰσπρα πουλᾶν καὶ σένα. Πάρτε, μανάδες, τὰ παιδιὰ, παπᾶδες τοὺς ἄγιους! Ἀστε λεβέντες τάρματα, κι' ἀρῆστε τὸ τουφέκι. Σκάψτε βαθειά, σκάψτε πλατειά, ὅλα σας τὰ κιθούρια! Καὶ τ' ἀντρεωμένα κόκκαλα ξεθάψτε τῶν γονιῶν σας. Τούρκους δὲ προσκυνήσανε, Τούρκοι μὴν τὰ πατήσουν!

ΗΧΩ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΥ

Πατέρα μου,

Πρὸ 15 ἡμερῶν Σοῦ ἔγραψα δι' ὀλίγων λέξεων ὅτι ἐτραυματίσθην ἐλαφρῶς καὶ ὅτι νοσηλεύομαι εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς πόλεως Π., σήμερον δὲ ἡμπορῶ νὰ Σοῦ γράψω καὶ πάλιν περὶ τῆς καταστάσεώς μου καὶ περὶ τοῦ ἐδῶ βίου μας.

Διαμένομεν ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ τούτῳ οὐχὶ ὀλίγοι, ὑπὲρ τοὺς διακοσίους, καὶ ἄλλοι μὲν προέρχονται ἐκ Κύπρου, ἄλλοι ἐκ Κρήτης, ἄλλοι ἐκ Μάνης καὶ ἄλλοι ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας. Πάντες σχεδὸν ἡμεῖς πρότερον παντελῶς ξένοι καὶ ἄγνωστοι μεταξὺ μας, τώρα δὲ ἡδελφώθημεν, ὁμιλοῦμεν, συναναστροφόμεθα πρὸς ἀλλήλους ὡς νὰ ἡμεῖς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. Ὁ κοινὸς ἄγων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ κοινὰ καθήκοντα, μᾶς ἤνωσαν καὶ μᾶς συνέδεσαν σφιγκτὰ, ἂν καὶ ἀνήκομεν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις: ἱατροί, δικηγόροι, διδασκαλοὶ, αξιωματικοί, ἱερεῖς, ἔμποροι, γεωργοί, βιομήχανοι, ποιμένες κτλ., πάντες σήμερον ἀποτελοῦμεν μίαν οἰκογένειαν. Προχθὲς ἐμέλλομεν νὰ λειτουργηθῶμεν καὶ μεταλάβωμεν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Λοιπὸν ἦλθεν ὁ ἱερεὺς τοῦ συντάγματος, σεβάσμιος ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἐπισκεφθεὶς ἀφ' ἐσπέρας ἡμᾶς ἀνέγνωσε τὴν κατὰλληλον εὐχὴν, ἐπεκατέσθη τὴν χάριν καὶ συγχώρησιν τοῦ οἰκτιρμονοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, οἱ ὅποιοι ἀγωνιζόμεθα τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἄγωνα, καὶ ἔπειτα συγκεκνημένος μᾶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τέκνα μου, ἀγαπητά μου τέκνα, τὰ ἄλλα ἔθνη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου ὁρμῶν καὶ κίμνουν κατακτήσεις, δαμάζουν λαοὺς καὶ ἔθνη, ἀρπάζουν περιουσίας καὶ ζοῦν εἰς βῆρος τῶν ἄλλων. Τὸ Ἑλληνικὸν δὲ ἔθνος ἀπὸ τῆς πρώτης ἀνωθεν ἄλλον προορισμὸν, νὰ μάχεται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτισμοῦ ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ν' ἀποκρούῃ τὴν δουλείαν, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὰ σκότη τῆς Ἀσίας. Καὶ τὰ Τρωικὰ καὶ τὰ Μηδικὰ λεγόμενα καὶ οἱ ἄγῳες τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου οὐδένα ἄλλον σκοπὸν εἶχον ἢ τὴν ἀπόκρουσιν καὶ ἀπόρριψιν τῆς δουλείας καὶ τοῦ σκότους, τὴν διάδοσιν δὲ καὶ κατὰ τῶν Περσῶν κατόπιν ἄγῳες τοῦ αυτοκράτορος Ἡρακλείου καὶ οἱ μακροχρόνιοι καὶ φοβεροὶ κατὰ τῶν Ἀραβῶν πόλεμοι Κωνσταντίνου τοῦ Πρωγονάτου, Λέοντος τοῦ Φωκά καὶ τῶν ἄλλων αυτοκρατόρων τῆς Μακεδονικῆς δυναστείας, οἱ κατὰ τῶν Τούρκων ἄγῳες τῶν Κομνηνῶν καὶ Παλαιολόγων, ὁ μέγας ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας τοῦ 1821 καὶ αἱ ἑκτοτε συνεχεῖς ἐν Κρήτῃ ἐπαναστάσεις καὶ τέλος ὁ παρὼν πόλεμος, πάντες οὗτοι οἱ μακροὶ ἄγῳες ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν εἶχον καὶ ἔχουσιν, τὴν ἀπόκρουσιν μὲν τῆς δουλείας καὶ τοῦ σκότους, τὴν νίκην δὲ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτός. Τοιουτοτρόπως, τέκνα μου, συνεχίζετε σεῖς σήμερον τὸ μέγα ἔργον τῶν προγόνων καὶ πατέρων μας, διὰ τοῦ ἄγῳος τούτου εἰσέρχεσθε εἰς τὴν ἀθανασίαν τοῦ λοιποῦ μετὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Ἀχιλλέως, μετὰ τοῦ Μιλτιάδου καὶ Θεμιστοκλέους, μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡρακλείου, μετὰ τοῦ Λαχανοδράκοντος καὶ Λαδοτύρη, μετὰ τοῦ Ὠορρόφα καὶ Κουρκούα, μετὰ τοῦ Βατάτση καὶ Στρατηγοπούλου,

μετὰ τοῦ Μάρκου Βότσαρη καὶ Κανάρη, μετὰ τοῦ Κόρακα καὶ Κριάρη καὶ τῶν λοιπῶν ἀπειραρίθμων ἥρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, θὰ μνημονεύεται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ καὶ Κωνσταντίνος ὁ Διάδοχος, Κωνσταντίνος Σαλυντζάκης, ὁ Παῦλος Κουντουριώτης, ὁ Βότσης καὶ πάντες ὑμεῖς οἱ σήμερον ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενοι. Σεῖς ἐτρέξατε ἀπὸ τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς οἰκουμένης, ἵνα λάβετε μέρος εἰς τὸν ἄγῳα τούτον καὶ οὕτως ἀπεδείξατε εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι πράγματι εἰσθε γνήσια τέκνα τῶν ἀπὸ τριῶν χιλιάδων ἐτῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Καὶ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην ἐδώκατε τοσοῦτο πλήρη καὶ τελείαν, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθιστοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσωσιν αὐτὴν. Ἐάν, τέκνα μου, τοιουτοτρόπως ἐννοήσετε τὸν ἄγῳα τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν, τότε, εἰμὶ βέβαιος, οἱ πόνοι, τὰ τραύματα καὶ αἱ ἀπώλειαι Σας θὰ Σας εἶναι ἐλαφρότεροι, θὰ εἰσθε δὲ σήμερον ὑπομονητικοὶ καὶ αὐριοὶ ὑπερήφανοι διὰ τὰ παθήματα ταῦτα».

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους εὐλόγησεν ἡμᾶς καὶ ἀπῆλθεν. ἐγὼ δὲ ἐπὶ πολὺ ἀνελογιζόμενος τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ὅσα μᾶλλον ἐσκεπτόμην αὐτοὺς τοσοῦτον περισσύτερον ἐπειθόμην ὅτι ὅπως ἡ ἀπώλεια τοῦ δεξιῦ σου ὀφθαλμοῦ εἰς τὴν μάχην τοῦ Βαφὸ-οὔτω καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἀριστεροῦ μου ποδὸς εἰς τὴν μάχην τῶν Πεστῶν ἀμείβονται μὴ τὴν Ἀλήθειαν λαμπρῶς διὰ τῆς ἐλευθερώσεως τοσοῦτων Ἑλλήνων, οἵτινες μετὰ χριθὲς ἐδούλευον εἰς τὸν ἄγῳον τύραννον, καὶ διὰ τῆς οὕτως ἀποδεικνυμένης συνεχείας τῶν Ἑλληνικῶν ἀγῳων κατὰ τῆς βραδύρου Ἀσίας.

Υἱάκις

Ὁ ἀγαπητός σου υἱός

ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ (16)

Φιλοπατρία

Γ'.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ γεννηθέντος δούλου οὐδέποτε ἵσταται ὑπερήφανος, λέγει Θεογνίς ὁ ποιητής. Δούλος δὲ δὲν εἶναι ὁ ἐκ τῶν συμφορῶν τοῦ βίου περιπεσὼν εἰς δεινὰ, διότι οὗτος δὲν ταπεινῶνται, καὶ ἂν ἀναγκάζεται νὰ ὑπηρετῇ κυρίους καταφρονήσεως, πολλάκις ἀξίους, ὅπως δὲν ἐταπεινώθῃ τὸ γένος ἡμῶν, ὅτε κατὰβληθὲν ὑπὸ τῆς ὁσμινικῆς ἰσχύος κατέγευε νὰ δουλεύῃ εἰς τοὺς εὐτελεστάτους τῶν δούλων, τήντις διὰ τῆς δουλείας εἰς τοὺς εὐτελεστάτους τῶν δούλων, τοὺς Τούρκους, ὡς ἔγραφε κλαίων ὁ Βύρων (Γιακούρ): διότι ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ πῦρ τὸ λάμπον εἰς τὰ βλέμματα τῶν (τῶν τότε ἐν δουλείᾳ Ἑλλήνων) δύναται νὰ μὴ πιστεύσῃ ὅτι φλόξ ἱερὰ τοὺς θερμαίνει, φλόξ, ἢ σὺ ἀνάπτεις, ὦ Ἐλευθερία;». Οὐδόλως δ' ἐταπεινώθη ὁ Κλεάνθης, ὁ αὐτὸς ποιητής ἔλεγε (περιπλάνησις τοῦ Τσάιλντ Ἀρόλδου II, 75) «τίς παρατηρῶν τὸ π

τῆς χαρᾶς ἐλησμόνησαν νὰ στήσωσι τὸ τροπαῖον, τὸ σημεῖον τῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἡττῆς τῶν ἀντιπάλων. Ἐκ τῶν ἀντιπάλων τούτων τῶν κατακειμένων νεκρῶν ἢ ψυχορραγούντων ἀνένηψέ τις Ὀθρυάδας ὁ ἐν τῇ συρράξει φονεύσας τὸν ἡγεμόνα τῶν Ἀργείων Περίλαον. Ἀνηγέρθη εἰς τὰ γόνατα συγκρατῶν τὴν ἐκφεύγουσαν ψυχὴν του, ἔστησε τροπαῖον ἐκ τῶν ὅπλων τῶν Ἀργείων καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τοῦ Περιλάου, ἣν ἔστησεν εἰς τὴν ρίζαν τοῦ τροπαίου, μὲ τὸ ἐκ τῶν ἰδικῶν του πληγῶν ἐκρέον αἷμα του ἔγραψεν ὅτι ἡ νίκη εἶναι τῆς Σπάρτης του, ἀλακεδαιμόνιοι ἀπὸ τῶν Ἀργείων» (Πάτρια ἔτος Θ' ἀρ. 43—45).

Ω! αὕτη ἡ Σπάρτη! ποῦ ἐστήριξε τὰ θεμέλια τοῦ μεγαλείου αὐτῆς πόλις μικρά, εἰς τὸ ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, ἐν κακῇ γεωγραφικῇ καὶ στρατηγικῇ θέσει, κεκλεισμένη μεταξὺ τοῦ Παρόντος καὶ τοῦ Ταυγέτου ἐν χώρᾳ πτωχῇ, ὥστε νὰ ἀρξῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ σύμπαντος μέχρι τῆς Ὀλύμπου, ἄνευ μεγαλοφυῶν στρατηγῶν, ἄνευ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐξόχου περινοίας; Εἰς τὴν μαινομένην φιλοπατρίαν τῶν τέκνων αὐτῆς, μαινομένην οὕτως, ὥστε βεβαίως οἱ θνῄσκοντες εἰς γῆρας καὶ μὴ φέροντες τοῦλάχιστον ἐν τραῦμα ἐκ τῶν μαχῶν, ὧν μετέσχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος, θά ἡσθάνοντο αἰσχύνῃ. Οἱ χωλαίνοντες ἐκεῖ ἦσαν ἐν τιμῇ καὶ μάλιστα οἱ ἀποθηνήσκοντες ὑπὸ πλείστων τραυμάτων. Ἐπὶ τὰ τραύματα ἔλαβεν ὁ Σπαρτιάτης Θρασύβουλος ἐν τινὶ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους μάχῃ, ἐκόμισαν δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος οἱ συμπατριῶται εἰς τὴν Σπάρτην. Τὸ αἱματόδροκτον σῶμά του δὲν ἐπλυνεν ὁ πατήρ, ὁ γηραιὸς Τύνιχος, ἵνα πάντα φαίνωνται ὅτι κατὰ μετωπὸν εἶχε λάβῃ, ἐπὶ τῆς πυρᾶς δὲ θέτων τὸ ἀκμαῖον τοῦ υἱοῦ σῶμα ἔλεγον· αἱ δειλοὶ ἀς κλαίωσιν· ἐγὼ δὲ σε, τέκνον μου, χωρὶς δάκρυα θά σε θάψω, σὲ τὸν καὶ ἰδικόν μου υἱὸν καὶ τῆς Σπάρτης».

Καὶ ἀνχαράφουσιν οἱ παλαιοὶ μυριάδας γενναίων λόγων ὡς ἐγκωμίων ἀμυμήτων πράξεων· ἀλλὰ τίς ἔπαινος δύναται νὰ εἶναι ἀντάξιός τοῦ Βούλιος καὶ Σπερθίου; Εἶχον ῥίψη εἰς τὸν Κεῖδαν οἱ Σπαρτιάται τοὺς κήρυκας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀσίας καλοῦντος αὐτοὺς εἰς ὑποταγὴν. Ἡ ὀργὴ τῶν δικαίᾳ κατ' ἐκείνου διὰ τὴν ὕβριν πρὸς ἄνδρας ἐλευθέρους, ἀλλ' οἱ κήρυκες ἦσαν ἱεροί. Οἱ θεοὶ λοιπὸν ὀργίσθησαν κατ' αὐτῶν, ἵνα δὲ αὐτῇ ἡ Σπάρτη ἔπρεπεν αἰ ψυχαὶ τῶν ἀνοσῶς φονευθέντων νὰ ἐξίλειωθωσιν ὅπως οἱ θεοὶ γείνωσι πάλιν εὐμενεῖς. Εἶπον δὲ οἱ μάντιες ὅτι πρέπει δύο ἄνδρες Σπαρτιάται νὰ πορευθῶσιν ἐκόντες πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν θύματα ἐξίλαστήρια τῶν ἀποθανόντων κηρύκων. Συνῆλθεν ὁ δῆμος τῶν Σπαρτιανῶν, οἱ ἑσθροὶ εἶπον τῶν θεῶν τὴν θέλησιν· δὲν προέλαβον δὲ νὰ περάνωσι τὸ κήρυγμα, δι' οὗ ἐκαλοῦντο οἱ Σπαρτιάται εἰς τὴν θυσίαν καὶ πάντες οὗτοι ἀνεπήδησαν. Ἀλλὰ προέλαβον αὐτοὺς δύο, ὁ Σπερθίας καὶ ὁ Βούλις. Ἐορτάσιμον φέροντες στολὴν καὶ περὶ τὴν κεφαλὴν θύματος στεφάνους, προπεμπόμενοι καὶ μακαρίζόμενοι ὑπὸ πάντων τῶν Σπαρτι-

ατῶν, πορεύονται πρὸς τὸν Ἑρῆην καὶ λέγουσι πρὸς αὐτὸν ὅτι ἦλθον ἵνα θυσιάσῃ αὐτοὺς εἰς ἐξίλασμον τῶν ἀσεβῶς φονευθέντων ὑπὸ τῆς Σπάρτης κηρύκων. Ὁ γενναῖος καὶ ὀρμητικὸς (θοῦρος) Ἑρῆς ἐξεπλάγῃ πρὸ τῆς θυσίας, καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς πάσης ἐνοχλῆς ὅπως καὶ τὴν Σπάρτην· πῶς ἦτο δυνατόν νὰ βράψῃ τὰς χεῖρας εἰς τοιοῦτων ἀνδρῶν τὸ αἷμα; Παρεκάλεσε δὲ νὰ μείνωσι παρ' αὐτῶ ἐν τιμαῖς καὶ ἀξιώμασιν εἰς παρὰδειγμα φιλοπατρίας διὰ τοὺς Πέρσας, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν «δυνάμεθα νὰ ζῶμεν ἐνταῦθα, ἀφήνοντες πατρίδα καὶ νόμους καὶ τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὑπὲρ ὧν τόσῳ μακρὰν ὁδὸν ἦλθομεν διὰ τὰ θανατωθῶμεν»; Καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σπάρτην.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑδομάδα

Ἀκριβῶς διότι ἠλεήθημεν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ βαδίσωμεν τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ. Εἰς ἐλευθερίαν κληθέντες ὀφείλομεν τοῦ λοιποῦ νὰ ζήσωμεν ὡς ἐλεύθεροι. Μετὰ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ἣν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ θρίαμβος τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων, πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐλευθερίαν, ἥτις εἶναι ἔργον ἰδικόν μας. Ἐλευθερὸς δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δουλεύει εἰς τὰς κακὰς τῆς καρδίας αὐτοῦ κλίσεις, ὅσῃν καὶ ἂν ἔχη ἐξωτερικὴν ἐλευθερίαν, οὐδὲ ὁ μισῶν καὶ ὁ ἀποστρεφόμενος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πάντες δ' οἱ πολῖται τῆς Νέας Ἑλλάδος εἶναι ἀδελφοὶ πρὸ ἀλλήλους, καλούμενοι πάντες νὰ ζήσωσιν ἐν ἰσότητι δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων ὡς ἐλεύθεροι πολῖται ἐλευθέρου Κράτους ἀδιακρίτως φυλῆς ἢ θρησκείας. Ἡ δόξα τῆς καὶ νῦν δεδοξασμένης Ἑλλάδος θὰ εἶναι τόσον μεγαλυτέρα, ὅσον ἀδελφικωτέρα καὶ συμπαθεστερα θὰ εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τῶν φροσικῶν αὐτῆς τέκνων πρὸς τὰ νόθευθέντα, τοὺς Τούρκους, τοὺς Ἰσραηλίτας, τοὺς Βουλγάρους, τοὺς Σέρβους καὶ εἴ τινας ἄλλους μὴ Ἑλλήνας μὲν τὸ γένος δημηκόους ὁμοῦς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ Κιτίου Μελέτιος Μετυξάκης

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Π. Χ. Ἀνδρίτσαινα ν. Σ. Ν. Τεργέστη ν. Στ. Τ. Χ. ἀν. α. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ἐνθαρρύνσεις τοιοῦτων ὁμοφρόνων. —Γ. Σ. Θεσπικὴν Ὅπως ὀρθῶς χαρακτηρίζετε τὰ Πάτρια ἀποστέλλονται ὑπὸ τῆς Πατρίδος. Πᾶς ἄλλος ἔπαινος θὰ ἦτο μικρότερος. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις. —Γ. Θ. Σέρβια Πιθανὸν μετὰ τὸν πόλεμον νὰ εὐρεθῇ ὁ τρόπος καθ' ὃν πᾶσα κοινότης θ' ἀποκτήσῃ μιαν πλήρη σειρὰν. —Γρ. Β. Βοστώνη ν. Δ. Α. Κ. Ἄιρον Ἀντ. Ν. Π. Κ. ἀλάμ. Ζητηθέντα ἐστάλησαν. —Γ. Χ. Π. ἀτ. ρ. α. Κ. Θ. (...) Ε. Ν. Ἀλ. ἐξ. ἀνδρ. εἰ. α. ν. Δὲν ἐπροκηρύξαμεν ἐφέτος, πᾶσα σχολικὴ ἀρχὴ ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ σειρὰν 100 φύλλων πρὸς διανομὴν καὶ θὰ τὴν λάβῃ ἀμέσως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΑΥΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἐρε ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίου, Πύργῳ, Κορινθῳ, Καρπαινίῳ, Αἰγίῳ καὶ ἀλλὰδε,

ἔαμ. ὑπάρχον μέχρι 5.000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην ζήτησιν 5 ο) μετὰ ἐν ἔτει.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο) " μετὰ τριῶν μηνῶν

4 1/4 ο) " μετὰ 6 μηνῶν

4 1/2 ο) " μετὰ ἐν ἔτει

5 ο) " μετὰ δύο ἐτη

5 1/2 ο) " μετὰ τριῶν καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρεὶν κατὰ 1/2 ο) ἐλ. γ. ὑπερτον

ἈΝΑΤΟΛΗ

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία Ζωῆς

ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2.000.000 φρ.

Ὅδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν ὁσὺν καὶ τῶν λοιπῶν κληθέν-

των ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσα τὰς οικογενεῖας των.

Τὸ ἀσφάλιστρον ἐκωνομίσθη εἰς 4 ο) ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμίᾳ διατύπωσιν ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἱατρικὴ ἐξέτασις διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς τοιαύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλούμενοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' οἴου δήποτε συγγενοῦς ἢ ἀντιπροσώπου των.

Πεπτομερεῖς πληροφορίες παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς ἑταιρείας ὅςος Σταδίου ἀριθ. 14.